

Arrest

nr. 281 296 van 2 december 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Hoi Lung Steve LEUNG
Terninckstraat 13/C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door haar vader X, van Belgische nationaliteit, op 26 augustus 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 juli 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat H. LEUNG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 maart 2022 dient A.J.N.Y. een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als descendent van haar vader, dhr. A.P.L.O., van Belgische nationaliteit.

1.2. Op 27 juli 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *“doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”*.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep omdat het enkel werd ingesteld door de vader en niet door beide ouders gezamenlijk. De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen het volgende:

“Dhr. A.P.L.O. (...) stelt te handelen als vertegenwoordiger van zijn minderjarige dochter.

Het staat niet ter betwisting dat verzoekende partij minderjarig is en dat zij haar gebruikelijke verblijfplaats heeft in België op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen.

Artikel 35, § 1, tweede lid en § 2 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht (hierna: WIPR) stelt:

“De uitoefening van het ouderlijk gezag of van de voogdij wordt beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip waarop die uitoefening wordt aangevoegd.

§2. Ingeval het in §1 aangewezen recht niet de mogelijkheid biedt de bescherming te waarborgen die de persoon of diens goederen vereisen, wordt de bescherming beheerst door het recht van de Staat waarvan de persoon de nationaliteit heeft. Het Belgisch recht is van toepassing indien het materieel of juridisch onmogelijk blijkt om de maatregelen te nemen waarin het toepasselijk buitenlands recht voorziet.”

Overeenkomstig artikel 35 van het WIPR worden de regels inzake de uitoefening van het ouderlijk gezag derhalve beheerst door het Belgisch recht.

De uitoefening van het ouderlijk gezag is geregeld door de artikelen 371 en volgende van het Burgerlijk Wetboek. Uit de artikelen 373 en 374 van het Burgerlijk Wetboek blijkt dat de ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen, ongeacht of ze samenleven of niet. Voor wat betreft de vertegenwoordiging van de minderjarige heeft de wetgever een weerlegbaar vermoeden ingesteld dat elke ouder geacht wordt te handelen met de andere ouder ten opzichte van derden die te goeder trouw zijn. Dit vermoeden betreft in principe echter enkel handelingen over de persoon van het kind (artikel 373, tweede lid van het BW) en daden van beheer van de goederen van het kind (artikel 376, tweede lid van het BW) en betreft niet de mogelijkheid om het kind te vertegenwoordigen in het kader van een procedurele handeling (cf. RvS 18 september 2006, nr. 162.503; RvS 4 december 2006, nr. 165.512; RvS 9 maart 2009, nr. 191.171 en RvV AV 2 maart 2010, nr. 39 686).

Hieruit volgt dat in het kader van een beroep dat wordt ingesteld tegen een administratieve overheid, de ouders gezamenlijk dienen op te treden in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun kind, tenzij de alleen handelende ouder aantoonbaar dat hij of zij beschikt over het exclusieve ouderlijk gezag. Er blijkt op geen enkele wijze dat de vader het exclusieve ouderlijk gezag zou hebben over verzoekende partij, noch waarom de moeder niet samen met de vader verzoekende partij kan vertegenwoordigen in de huidige procedure. Uit het administratief dossier blijkt immers dat de moeder van verzoekende partij eveneens een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend in functie van dezelfde referentiepersoon als verzoekende partij. De moeder van verzoekende partij is dus gekend en woont samen met de referentiepersoon en hun minderjarig kind te (...) A(...), (...- (zie bijlage stuk 1)

Er kan dan ook worden aangenomen dat het ouderlijk gezag ten aanzien van de minderjarige kinderen gezamenlijk, door de moeder én door de vader, wordt uitgeoefend. Verzoekende partij moet dan ook worden vertegenwoordigd door beide ouders samen.

Evenwel, in de huidige procedure is verzoekende partij enkel vertegenwoordigd door de vader zodat het beroep naar oordeel van verwerende partij onontvankelijk is.”

3.2. In haar syntheseseminarie repliceert de verzoekende hierop als volgt:

“Verzoekster wordt in huidige procedure vertegenwoordigd door haar vader, de Heer A.P.L.O. (...) (RRN (...)).

De vader van verzoekster is tevens de referentiepersoon met wie verzoekster gezinshereniging heeft aangevraagd.

Alle briefwisseling is via de vader van verzoekster verlopen.

Verzoekster is dan ook van mening dat haar vader haar kan vertegenwoordigen bij huidige procedure.

Verzoekster meent dan ook dat haar beroep tot nietigverklaring ontvankelijk is."

3.3. Gewezen op de in de nota met opmerkingen opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid ter terechtzitting, stelt de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

3.4. Een niet-ontvoogde minderjarige is in principe onbekwaam om in eigen naam een beroep tot nietigverklaring in te stellen. Om regelmatig een dergelijk beroep in te stellen, dient hij te worden vertegenwoordigd door hen die het ouderlijk gezag over zijn persoon uitoefenen (zie RvS 6 november 2018, nr. 242.839). In situaties waarbij de betrokkenen niet (allen) de Belgische nationaliteit hebben, worden krachtens artikel 35, §1, eerste lid van het Wetboek Internationaal Privaatrecht "(h)et ouderlijk gezag, de voogdij en de bescherming van een persoon en de goederen van een persoon die jonger is dan achttien jaar (...) beheerst door het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, gesloten te 's-Gravenhage op 19 oktober 1996". Artikel 17 van dit Verdrag, dat goedgekeurd werd bij wet van 5 mei 2014 (inwerkingtreding 1 september 2014) luidt als volgt: "De uitoefening van de ouderlijke verantwoordelijkheid wordt beheerst door het recht van de Staat van de gewone verblijfplaats van het kind. Indien de gewone verblijfplaats van het kind wordt verplaatst, wordt de uitoefening beheerst door het recht van de Staat van de nieuwe gewone verblijfplaats."

3.5. Aangezien de minderjarige een aanvraag tot gezinshereniging met haar vader heeft ingediend teneinde zich bij haar vader in België te voegen, waarbij het aldus van cruciaal belang is dat de minderjarige vreemdeling in België verblijft, wordt de uitoefening van het ouderlijk gezag in onderhavig geval beheerst door het Belgische recht. Uit de artikelen 373 en 374 van het Burgerlijk Wetboek blijkt dat de ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen, ongeacht of ze samenleven of niet. Wat de vertegenwoordiging van de minderjarige betreft, heeft de wetgever een weerlegbaar vermoeden ingesteld dat elke ouder wordt geacht te handelen met de andere ouder ten opzichte van derden die te goeder trouw zijn. Dit vermoeden betreft echter in principe enkel handelingen over de persoon van het kind (artikel 373, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek) en daden van beheer van de goederen van het kind (artikel 376, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek) en betreft niet de mogelijkheid om het kind te vertegenwoordigen in het kader van een procedurele handeling (cf. RvS 18 september 2006, nr. 162.503; RvS 4 december 2006, nr. 165.512; RvS 9 maart 2009, nr. 191.171). In het kader van een beroep tegen een administratieve beslissing dienen de ouders in beginsel gezamenlijk op te treden, tenzij de alleen handelende ouder aantoonst dat hij of zij beschikt over het exclusieve ouderlijk gezag. In het voorliggende geval wordt niet aangetoond dat het ouderlijk gezag exclusief door de vader zou worden uitgeoefend. De moeder van het minderjarige kind is gekend en verblijft eveneens in België. Zoals terecht wordt opgemerkt in de nota met opmerkingen, blijkt dat de minderjarige met haar vader en moeder samenwoont. Er wordt niet aangetoond waarom de moeder niet samen met de vader de minderjarige kan vertegenwoordigen in onderhavige procedure.

3.6. De opmerkingen in de synthesesamenvatting doen aan voormelde vaststellingen geen afbreuk.

3.7. Bij het indienen van de voorliggende vordering wordt de minderjarige enkel vertegenwoordigd door de vader. Hij kan niet alleen als wettelijke vertegenwoordiger van het minderjarige kind optreden (cf. RvS 29 juli 2013, nr. 224.407; RvS 21 december 2012, nr. 221.436; RvS 23 november 2011, nr. 217.016).

3.8. De opgeworpen exceptie is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. L. VERBIEST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. VERBIEST

N. VERMANDER